

[Helge Adam Møller]

ret eller afskaffelse af den, om folkeskolelov, altså bare disse 4 lovforslag, er det noget, der meget stærkt berører børn og unge. Der har været stor uenighed i folketingssalen, men jeg er overbevist om, at alle partier, uanset om de har stemt for eller imod, har været besjælet af den tanke, at når de stemte, var det, fordi de mente, at de stemte på en måde, som gavtede børn og unge, men de stemte forskelligt ud fra forskellige livsholdninger. Hvad skulle en sådan institution, et sådant kontor svare, når man spurgte om, hvad de mente om den lovgivning? Det vil jo være en uløselig opgave.

Med hensyn til at lægge kontoret hos ombudsmanden er jeg enig i de betragtninger, justitsministeren gjorde. Det, jeg mente før, var i og for sig, at vi 179 folketingsmedlemmer måske kunne være med til at gøre dette problem langt mere aktuelt og leve op til nogle af intentionerne i forslaget, hvis vi pålagde os selv hver eneste gang, vi var ude at tale, uanset om det var om Storebæltsbro, om forsvar eller om noget andet, at hellige halvdelen af den taletid, vi havde ude på et offentligt møde, de ting, der virkelig optager folk. Jeg er helt enig i, at det, der optager de fleste mennesker en meget væsentlig del af deres tid, selvfølgelig er de forhold, man har i familien, og herved også børn og unge. Så lad os diskutere betalingsbalance, forsvar og Storebæltsbro eller Øresundsbro lidt mindre og lidt mere børn og unge. Det kan vi selv lave om, det skal vi ikke lovgive om.

Inge Dahl-Sørensen (V):

De tanker, der ligger bag oprettelsen af et børnekontor under Folketingets Ombudsmand, er ikke nye. Dette er tidligere drøftet og også tidligere afvist.

Venstre sympatiserer ikke med ideen om oprettelse af et statsligt børnekontor. Intentionerne er sikkert velmente og i allerbedste mening, men vi er af den opfattelse, at et sådant initiativ bør etableres som privat initiativ. Denne uvilje er ikke udtryk for ligegyldighed over for børn og unge, tværtimod. Men det har vist sig, at lokale myndigheder, som er tæt på børnene i hverdagen, er langt bedre egnede til at varetage børnenes interesser end statslige institutioner.

Kommuner, amtskommuner og også en lang række private institutioner har i øvrigt gjort et meget dygtigt arbejde for at forbedre børns og unges levevilkår. Vi tror på, at det er bedst for

børnene, at beslutninger og hjælp træffes så tæt på de unge som muligt.

Venstre er af den opfattelse, at der ikke er behov for et statsligt børnekontor og må afvise forslaget, som det foreligger her.

Ebba Strange (SF):

Da vi forleden dag havde debatten i salen om ratifikation af FN's børnekonvention, rejste jeg spørgsmålet om: Hvordan skal vi nu her i Danmark sikre os, at de rettigheder for børn, som vi siger ja til i forbindelse med ratifikation af konventionen, også bliver overholdt dels af alle de forskellige myndigheder, som arbejder med børn til hverdag, dels såmænd også i forholdet mellem børn og forældre? Det fik jeg ikke noget svar på. Regeringen havde helt åbenbart ikke gjort sig nogle tanker om det. Det, justitsministeren svarede mig, var, at det kunne vi drøfte i Retsudvalget.

Nu kommer Socialdemokraterne med et forslag om et børnekontor under Folketingets Ombudsmand. Jeg var lige ved at blive helt ked af det, da jeg så det, fordi Socialdemokraterne adskillige gange før har foreslået oprettet en selvstændig børneombudsinstitution. Den har vi afvist fra SF's side med den begrundelse, at vi synes, det kunne blive en udvanding af ombudsmandsinstitutionen, hvis vi oprettede en ombudsmand snart for det ene og snart for det andet og snart for det tredje. Vi havde faktisk besluttet, at vi denne gang ville støtte det, når det kom; og så kom der altså dette forslag i stedet for.

Men lad os nu alligevel drøfte videre på baggrund af det – jeg har hørt Venstres og De Konservatives afvisning – hvordan vi i Danmark sikrer, at de rettigheder, som vi er enige om børn skal have, også bliver opfyldt. Jeg er enig i, at en lang række problemer klares lokalt. Derfor var det oprindelige forslag fra SF's side, som var et alternativ til Socialdemokraternes børneombudsmand, et børneråd, der var lokalt baseret, men som også havde en central afdeling, som man kunne anke til.

Men når jeg i dag egentlig ville ønske, det var det gamle socialdemokratiske forslag, vi skulle tale om, er det, fordi vi da kunne bruge modellen, som vi har i forbrugerombudsmandsinstitutionen. Der er jo ingen sammenblanding mellem Forbrugerombudsmanden og Folketingets Ombudsmand. Hvis man lagde kontoret under